

BAO363 Bachelorprosjekt

Skriftlig hjemmeeksamen i Bachelorprosjekt (POP) ved
Høyskolen Kristiania

*Hva er pocket, og hvordan kan jeg som trommeslager utnytte det på best mulig
måte?*

Vår-semester 2021

*«Denne bachelor oppgaven er gjennomført som en del av utdannelsen ved Høyskolen Kristiania.
Høyskolen er ikke ansvarlig for oppgavens metoder, resultater, konklusjoner eller anbefalinger.»*

Presentasjon av problemområdet:

I denne bachelor oppgaven har jeg valgt følgende problemstilling; «Hva er *pocket*, og hvordan kan jeg som trommeslager utnytte det på best mulig måte?»

Dette er et todelt spørsmål. Hva er *pocket*, og hva betyr det? Er det et musikalsk begrep hvor alle er enige om at det betyr det samme, eller er det en form for *slang* med ulike subjektive meninger, på samme linje som ordet *groove*? Det andre spørsmålet er; Hvordan kan jeg som trommeslager utnytte konseptet bak *pocket* til min fordel.

La oss starte med å dykke ned i selve ordet *pocket* eller «lomme» som er den direkte oversettelsen.

I Tromme bloggen til *Mike Sturgis*, hevder han at *pocket* kommer fra det forrige århundre, og at betydningen gjaldt en slagverker som spilte på skarptrommen på slag 2 og 4 i en 4/4 takt, men litt bak timen for å skape en spenning. Om vi kan sette 2 streker under svaret til *Mike Strugis* er vanskelig å svare på ettersom det finnes lite forskning rundt begrepet fra den tiden. Men hvis vi hopper 100 år frem i tid til 1992 med et intervju av tromme legenden *Dennis Chambers* så forteller han at *pocket* for han er å spille litt bak taktslagene. Da snakker han ikke bare om skarptrommen, men hele grooven.

Så vi kan se en likhet fra 1800-2000 tallet rundt begrepet *pocket* hvor begge handler om å ligge litt bak timen.

Målet mitt for denne bachelor oppgaven er at jeg vil utforske min egen *pocket*, og trekke en konklusjon om hva *pocket* betyr for meg.

Metode/dokumentasjon:

Etter å ha lest om begrepet fra 1800-2000 tallet ville jeg finne ut av hva *pocket* betyr for dagens musikere. I første runde spurte jeg klasse kamerater og andre musiker venner om hva *Pocket* betyr for dem. Etter å ha snakket mye om oppgaven min med andre musikere og klasse kamerater har jeg innsett at det er mange som aldri har hørt om begrepet før. Mens jeg som trommeslager har hørt om det i mange år, og bruker det ofte selv. Det var da jeg

innså at jeg veldig ofte kun snakker om *pocket* med andre trommiser/bassist, og noen ganger gitarister. Mens veldig sjeldent med vokalist eller blåsere. Så kanskje det er et eksklusivt ord som for det meste blir brukt av rytmeseksjonen? Jeg tok dermed med meg spørsmålet videre til sosiale medier, på en trommeside på facebook hvor mange av Norges trommeslagere befinner seg. Her kom det opp mye interessant.

Generelt for de fleste var at mange så på *pocket* som et resultat av mange ulike musikalske parametere. Alt fra valg av trommer, tuning til å velge riktig rytme/groove som passer låten de skal spille. Men mer enn bare valgene man tar, så handler det mye om overskuddet musikeren har etter å ha tatt disse valgene. For eksempel trommeslageren kan fokusere på å låse inn grooven med bassisten og resten av bandet.

Spørsmålet da er, «holder det at kun trommisen fyller kravene som er nevnt?». Alt dette er subjektivt og kan variere fra hvem man spør, men de fleste jeg har snakket med mener at *pocket* er et lag-begrep, som kun gjelder når alle er med. Og med det så vil jeg utfordre tankegangen deres ved å stille følgende spørsmål: «Hva med trommeintroer på låter, som for eksempel *50 ways to leave your lover – Paul Simon*? Spiller ikke Steve Gadd i *Pocket*?».

Nå begynner å bli skikkelig interessant. For hvor går grensen mellom en god groove og det å spille i *pocket*? Er det synonymt, eller to forskjellige ting? Når det gjelder forholdet mellom groove og *pocket*, så tenker jeg at alt som spilles i *pocket* groover, men ikke alt som groover er i *pocket*.

Som vil si at du kan spille en bra groove, men om ikke resten av bandet er med så er det ikke i *the pocket*. Vi kan dra denne enda lenger og snakke om for eksempel plata til *Nate Smith – pocket change* som er en hel plate med kun tromme groover. Er det mulig å spille i *pocket* alene?

Vi skal dykke mer ned i dette senere i oppgaven, men først vil jeg fortelle om hvordan jeg har valgt å forske på min egen *pocket* og hvordan jeg kan utnytte konseptet.

Som en del av denne bacheloren har jeg skrevet et fusion album på 7 låter der jeg utforsker en del ulike scenarioer hvor *pocket* kan spilles i ulike sammenhenger og besetninger. Men før jeg dykker ned i albumet vil jeg snakke litt om bandet som spiller på plata, fordi vi har hatt en

annen fremgangsmåte på å produsere musikk sammen enn hva som vi har vært vant med fra tidligere.

Vi startet å skrive musikk sammen i Januar 2021, men på grunn av Covid-19 så kunne vi ikke møtes på et øvelsesrom for å skape musikken sammen. Så det vi gjorde var at jeg sendte over demoer på låter jeg tidligere hadde skrevet via Google Drive, og lagde et system hvor alle fikk 1 låt i uka å jobbe på. På den måten hadde alle 1 ny låt hver uke, for så å rullere på de låtene hver uke til alle låtene var ferdige.

Vi møttes kun 1 gang for å øve i slutten av februar før vi gikk inn i studio og spilte inn plata. Spørsmålet jeg stilte meg selv underveis var; har dette påvirket effekten av *pocket* at vi ikke fikk øvd sammen?

Kan også være verdt å nevne at vi omtrent aldri hadde spilt sammen i andre sammenhenger før dette også. Så selv om alle kjente hverandre godt, så kjente vi ikke hverandre musikalsk noe særlig godt før innspilling av plata.

Ulempen var at vi ikke hadde muligheter til å *jamme* sammen, og vi hadde ikke noen tilhørighet til bandet siden alt gikk over internett og zoom.

Fordelene derimot, som vi dro mye læring ut av var at vi fikk mange gode demoer på veldig kort tid, og alle fikk fred og ro til å teste ut alle ideene de ville. På den måten kom vi alltid frem til de beste løsningene for låtene.

Personlig tror jeg også at vi kunne jobbe så bra som vi gjorde fordi jeg hadde en veldig tydelig visjon for hvor jeg ville med musikken.

Videre kommer jeg til å ta for meg 3 låter fra plata og analysere groovene. Både tromme grooven for seg selv, men også sett i sammenheng med resten av bandet. Deretter vil jeg ta for meg et litt mer generelt overblikk over hele plata.

Til denne plata har jeg valgt å bruke de samme trommene på alle sangene, hvor de også er relativt likt stemt, med noen små endringer. Jeg ville se hvor mye min egen *feel* og *touch* kan endre sound og uttrykk. Det er også fordi jeg ville ha et generelt likt tromme sound på låtene for å skape en rød trå gjennom plata. Men når du hører på plata så vil du høre at tromme soundet varierer en del, selv om selve trommene er like.

G.E.I.T:

Utgangspunktet for låten; G.E.I.T var at jeg ville skape en fusjon mellom sjangrene *trap* og *rock*, fordi begge genrene har noen interessante elementer ved seg. Jeg valgte å gå for et *rocke* sound med vreng gitar og tung bass, men ved bruk av mye *trap elementer* som triol underdeling og elektroniske lyder. Felles for begge er at det er høy energi på genrene.

Intro/Ref

Når jeg skrev tromme grooven til hovedriffet, så fant jeg alle støtene som riffet spilte og tenkte på hvordan jeg kunne støtte det opp med basstrommen. Skarptrommen spiller kun på alle 3'erne i takten, altså *halftime* for å gi mer plass til riffet/hooket. Halveis i hver runde av grooven, så bryter jeg opp mønsteret ved å spille 2 åttendels trioler som følger riffet, samtidig som skarptrommen beholder halftimen. Dette skaper en rytmisk spenning som lander når runden repeteres.

Vers

Når verset begynner, så legger jeg basstrommen flat på alle taktslagene, og skarptrommen på 2 og 4, så nå er det ikke *halftime* lengre. Basstrommen skaper en ro fra det hektiske riffet, mens skarptrommen driver låten videre.

Gitar Solo

Når vi kommer til *c-delen/solo partiet* så skjer det noe rytmisk spennende. For da løsner vi opp følelsen av en 4/4 takt, selv om låten fortsatt er i 4/4, og bass/trommer spiller et rytmisk ostinat helt likt mens gitar soloen starter. I hver runde av C-del ostinatet så kommer det en rytmisk variasjon for å bryte opp det forrige ostinatet og skape en rytmisk spenning. Gjennom hele soloen så bygger trommene og bassen mer og mer opp til en følelse av at vi er tilbake i 4/4 før det utløses i et mer klassisk pop/rock del med bass tromme på alle 4 og skarp på 2 og 4.

Post solo

I slutten av denne delen så kommer det et 16dels triol løp som både gitar, keys og trommer spiller unisont. Selv om trommene spiller mye fort, så er det en tanke bak fraseringen. Hvis

du hører nøye etter så vil du oppdage at den lyseste tonen på gitar/keys løpet blir spilt samtidig som jeg treffer bjellen på ride cymbalen. Så samtidig som melodien beveger seg først oppover og så nedover, så gjør trommene det samme.

Trommesolo

Etter refrenget spilles igjen så kommer det en trommesolo. Ikke bare fordi jeg ville ha en solo (for det ville jeg), men også for å utforske om det å ha en tromme solo på slutten av en slik låt kunne spilles i *pocket*. Tanken bak soloen var å beholde trap/rock elementene med høy energi. For å beholde stemningen i låten, og ikke bare spille *fortendeler* så gjorde jeg en kombinasjon av å *groove* samtidig som jeg kunne slippe meg litt løs. Jeg ville imponere lytteren med raske fraser, samtidig som at jeg ikke ville miste grooven.

Personlig synes jeg at trommesoloen gjør låten bedre og at den passer bra inn på slutten. Det er selvfølgelig helt subjektivt, og hadde låten vært roligere eller i ett tregere tempo så hadde kanskje en trommesolo ikke passet. Men det er umulig å vite før man har prøvd.

Dynamikk, sound og kvantifisering

Når det gjelder dynamikken i låten så prøvde jeg å finne en fusjon mellom rock og trap. Rock har et veldig tungt uttrykk med sterke slag på basstromme og skarptromme, mens trap (for meg) har mye fokus på en drivende elektronisk hi-hat. Derfor spiller jeg med et *rockesound*, men med en tydeligere hi-hat enn hva jeg normalt ville ha spilt om jeg spilte på en ren rockeplate.

Trommene er spilt inn på et akustisk trommesett, som skaper rocke soundet, men for å få det til å bli en mer hybrid så har jeg også lagt på en elektrisk hi-hat for å skape litt mer av *trap* følelsen. Vi valgte også å bruke så mange nær mikrofoner på trommene som mulig, for å skape følelsen av at trommene er enda mer i ansiktet til lytteren.

For meg er dette den nærmeste vi kommer en *pop låt* på plata, fordi den har et tydelig hook/riff. Og fordi den har et litt mer pop preg over seg, så følte det også naturlig å editere på trommene. Som vil si vi har gått inn i miksen etter at trommene var spilt inn og flyttet på noen av slagene for at alt skal sitte 100% med hverandre i timen.

Her begynner jo det med *pocket* å bli interessant. Vi har ikke kvantifisert *alle* slagene, men kun noen steder for at låten skulle høres mer på *time* ut. Når vi kvantifiserer noe så betyr det å flytte på enkelte slag/toner i musikken etter at det er spilt inn. Personlig syntes jeg at det hjalp grooven til å spille i *pocket*. Men det er på bakgrunn av alle de andre musikalske valgene vi har tatt, og at sjanger messig så gir det mer mening med en groove som høres litt mer «maskin» ut, fordi trap låter bruker normalt kun elektroniske trommer som er ofte 100% på *time*.

Videre vil jeg se på en låt som er helt motsatt, som ikke er editert på i det hele tatt, nemlig:

Where's that pocket thou?

Som tittelen sier, så handler låten om å lete etter *pocket*. For mange så vil nok denne låten være nærmere det tradisjonelle *pocket* spillet, fordi den har et middels høyt tempo med et nærmere *jazz sound* enn de andre låtene. Her ville jeg forske på hva som skjer med grooven når den ikke kvantifiseres, at alt som blir spilt inn er 100% ekte og ikke kvantifisert på i etterkant av innspilling.

Noe som også er verdt å nevne er at denne låten skrev jeg kun tromme delen til. Som vil si at når de andre i bandet skulle skrive sine deler, så hadde de kun noen demo trommer å jobbe med. Noe som viste seg å bli vanskelig å gjøre hjemme. Bassisten fant ut av en bassfigur han ville bruke, og vi ble enige om å ikke jobbe noe mer med denne låten før vi kunne møtes for å jamme på den sammen. Noe jeg er veldig glad for at vi gjorde, fordi når vi jammet på den så ble låten 100% ferdig i løpet av en øvelse. Det viser seg at selv om vi kan gjøre mye i korona tiden, så er det visse ting som bare må gjøres sammen i et rom for at resultatet skal bli bra. Og det er jo en gledelig nyhet! Skal også sier at det bare var gitar, bass og trommer som jammet sammen, og at alt av blås/stryk/keys ble skrevet og spilt inn i etterkant. Noe som var veldig lett å gjøre når vi nå hadde en tydelig visjon på hvor vi ville med låten.

Når det gjelder selve tromme grooven har jeg tatt mye inspirasjon fra *Nate Smith* sitt trommespill i «*Pocket change!*» albumet hans, med en drivende 16dels underliggende hi-hat, passe mengde med *ghost notes* (*svake slag*) på skarptrommen og velplasserte

basstromme slag. Låten starter også med kun trommer helt alene. Det som er interessant for denne bachelor forskningen er om *pocket* følelsen i låten er med helt fra starten, eller om *pocket* ikke oppstår før bass gitar kommer inn. Min subjektive mening ut ifra denne forskningen er at *pocket* må sees i det helhetlige lydbildet.

Så når alle instrumentene spiller sammen, så må alle delta i å skape *pocket*. Men når trommene er alene, så er trommene hele lydbildet, og dermed kan *pocket* oppstå selv om det er kun trommer som spiller. Men jeg skal utdype denne tanken litt mer senere.

Nøkkelen til at denne grooven fungerer i en slik låt ligger mye i bass gitaren. Fordi bassisten fyller ut alle slagene med 16dels pumping, så kan jeg plassere basstromme slagene mine omtrent hvor som helst uten at det krasjer med det han gjør. Så når trommer og bass låses fast til hverandre så får vi en følelse av å spille i *pocket*.

I denne låten er det også en liten trommesolo. Men ulikt fra *G.E.I.T.*, er at den er plassert midt i låten, og har ikke i nærheten av så mange noter i seg. Her ville jeg skape en mer groove basert solo med flere pauser, fordi jeg mener at en god groove handler mye om luften som skapes mellom slagene. Låten slutter med det samme rytmiske motivet som trommene starter på for å pakke inn låten.

Den siste låten jeg vil dykke ekstra ned i er;

Highest Mountain:

Denne låten skrev jeg egentlig 100% ferdig alene for kun gitar og vokal. Men jeg ville se hvordan låten kunne bli når flere musikere ble involvert. Og jeg ville se på hvordan begrepet *pocket* kunne brukes i en pop/ballade sang. Noe av det rytmiske som skiller seg ut ved låten er at den er skrevet i 5/4. Men jeg ville skape en følelse for lytteren hvor de ikke trengte å tenke på at den går i 5/4. Det er veldig få akkorder i låten også, som gjør at dynamikk og *feel* ble desto viktigere.

Et musikalsk valg jeg tok som er viktig å snakke om, er det valget å ikke spille. Jeg kunne ha fått trommene inn enda tidligere i låten, men jeg ville at trommene skulle være med på dynamikken og legge en føring for de andre instrumentene. Så det første vi hører av

trommene er litt cymbal spill for å få litt høye frekvenser i miksen, for så når verset kommer å legge en lett og luftig groove som underbygger dynamikken. Et triks jeg har brukt i tromme grooven for å få lytteren til å miste litt følelsen av 5/4 timen er å gjøre den til en halftime groove uten å miste driven. Så ved det første skarptrommeslaget i den førte takten så presser jeg stikken ned mot skinnen for å spille en *virvel*, og i neste takt så spiller jeg et vanlig slag. På den måten legger vi som lytter mer merke til det siste slaget i andre takt (og dermed får en halftime følelse). Legg også merke til hvordan bass trommen og bass gitaren spiller for det meste den samme rytmikken, men at flere og flere toner blir lagt til etter hvert. Og når vi kommer til den største delen av låten, så spiller både bass tromme og bass gitar alle nedslagene i takten. På den måten skaper vi en rytmisk framdrift.

Det jeg liker veldig godt med denne låten er at alle gir plass til hverandre. Spesielt i starten med samspillet mellom gitar, vokal og piano. Det gir en følelse av ro, samtidig som det alltid er noe interessant som skjer. Men spilles denne låten egentlig i *pocket*? Hvis vi ser på definisjonen fra 1800-tallet, hvor skarpene skal ligge bak timen, så er dette på ingen måte definisjonen på *pocket*. Men hvis vi skal stole på trommisene jeg spurte i 2021, hvor *pocket* er et samlet resultat av musikalske valg, og ikke minst overskuddet man har til å skape en felles groove så vil jeg absolutt si at låten spilles i *pocket*.

Litt generelt om alle låtene:

Jeg kan ikke gå i dybden på alle låtene, for da blir bacheloren altfor lang. Men mye av det generelle for alle låtene er at jeg alltid har tenkt på låtens beste. Hva passer best til denne låten, og hva trenger den? Prøve å finne en balanse mellom når jeg skal gi plass til andre og når jeg selv skal ta plass.

Når det gjelder kvantifisering, så er det veldig interessant. For vi snakker ofte om at grooven skal *sitte* og at det skal være i time med hverandre. Men allikevel så skal grooven ligge litt bak timen. Med andre ord; spille i time som ikke er kvantifisert, men så nærme man kommer i samspill med de andre instrumentene. Er det noe psykologisk her? I teorien så skal vel den ultimate *pocketen* være 100% på time, men plassert litt bak. Så kanskje det er den lille forskyvingen og flyten i grooven som skaper spenning og energi? Så når det er 100% på time

så høres det flatt og kjedelig ut. Så det vi egentlig er ute etter her er musikalsk imperfeksjonisme.

På samme måte som at en vokalist som er *auto tunet* (*pitch perfekt*) høres «feil» ut dersom resten av bandet/koristene ikke også er *autotunet* eller er i en annen *pitch*.

Kanskje alt koker ned til overlevelses instinkter. “Survival of the fittest – Charles Darwin”. Det er ikke den sterkeste som overlever, men den som tilpasser seg best. Med andre ord, den som tilpasser seg musikken er den som «overlever», og blir akseptert av medmusikantene.

Pocket sett i en bredere kulturell kontekst:

La oss ta et skritt tilbake å se på ulike typer musikk uten å tenke for mye på det musikalske. Ja, det høres rart ut, men vi prøver for det.

Hvorfor er VG lista topp 40 preget av artister som; *Dua Lipa, The Weekend og Kygo*, men inneholder ingen frijazz artister. Nå er ikke VG lista nødvendigvis definisjonen på hva god musikk skal være, for det er opp til hver lytter å bestemme. Men den sier noe om hva slags musikk de fleste hører på.

For meg er dette et bevis på *Michael Shermer* sin tankegang om at mennesker søker etter mønstre (*How We Believe: Science, Skepticism, and the Search for God – Michael Shermer*). På samme måte som det er tilfredsstillende å se store konstruksjoner av dominos brikker falle, eller å se ansikter i skyer.

Han mener at det å se mønstre selv om de ikke eksisterer er et overlevelses instinkt.

Vi kan se for oss et scenario hvor du er ute i jungelen helt alene på kvelden med farlige dyr rundt deg som kan angripe når som helst. Da er det bedre å tro at du hører noe, for så å løpe unna enn å anta at du bare hører vinden, men så var det en løve.

Så det å lete etter mønstre kan være en egenskap vi aldri vil bli kvitt.

Så for å dra dette ned igjen til musikken. All musikk som du finner i VG lista har tydelige mønstre og rytmer som vi kan kjenne oss igjen i og føle oss trygge på. Det er tydelige oppbygninger som løses opp i et catchy hook/ref som alle kan være med å synge på.

Frijazz derimot for de fleste kan være som å bevege seg i blindet ute i jungelen. Du vet ikke hva som kommer, og det er sjeldent en stødig rytme som lytteren kan henge seg på. Så er det klart at hvis du hadde lyttet til en frijazz låt mange ganger om dagen, så ville du til slutt kunne orientert deg i låten. Men det betyr bare at du har knekt koden til låten. Eller funnet mønsteret.

Derfor mener jeg at *pocket* er et positivt ladet ord. Fordi når vi snakker om at *grooven* skal *sitte*. Eller at det skal *føles bra*, så tror jeg mye av det handler om å finne det riktige mønsteret som passer låten. Og for at lytterne skal føle seg trygge i mønsteret, så bør den repeteres og ikke endres altfor ofte. Fordi hvis du har et tydelig mønster og *groove* på en låt som repeteres, men så endres *grooven* hver 4 takt, så kan det igjen bli forvirrende for lytteren.

«*Dance of Eternity – Dream Theater*» er et godt eksempel på dette, med stadig skiftende takter. Ved første gjennomlytt så virker alt kaotisk, men etter å ha hørt på låten mange ganger så gir den litt og litt mer mening.

Jeg tror at om selve definisjonen bak *groove* og *pocket* skal endres, så må menneskelig psykologisk tankegang endres først.

Konklusjon og tanker til videre forskning:

Gjennom dette semesteret så har jeg brukt mye tid på å forske på konseptet bak *pocket*, og vi har vært igjennom flere ulike definisjoner og meninger. Men selv om *pocket* kan bety mye, så kan vi allikevel dra noen felles konklusjoner her. Etter å ha jobbet med denne bacheloren så velger jeg å omtale *pocket* på denne måten;

«*Pocket oppstår når alle elementene i en låt spiller et fast mønster/groove som komplimentere hverandre og skaper en synergi*».

Her sier jeg ingenting om at alle «elementene» må være gjort av mennesker, eller om helhets bildet er kun 1 trommeslager, eller et fullt storband. Det handler om at alle elementene i et hvilke som helst lydbilde må komplimenterer hverandre.

Da tenker du kanskje, *hva med melodier?* Og til det sier jeg at melodier er også faste mønstre som ofte blir repetert. Det tar bare ofte lengre tid for en melodi å repetere enn en tromme *groove*.

Det fungerer på samme måte som alle tannhjulene i en klokke. Noen går fort, og andre går sakte. Men alle jobber for hverandre om et felles mål om at klokken skal gå rundt.

Dette er selvfølgelig kun min egen mening, og alle som leser denne bachelor oppgaven er svært velkomne til å mene noe annet.

Så i lys av denne konklusjonen så mener jeg at albumet jeg har skrevet spilles i *pocket*, fordi alle musikalske valg som er tatt er gjort for å gjøre låten best mulig. Alle musikere som har vært med i prosessen har alltid hatt lydbildets helhet i tankene, og dermed skapt en synergi som vi kaller for *pocket*.

Det er alltid vanskelig å bedømme sin egen utvikling for å se en forbedring. Men etter å ha forsket mye på *pocket* gjennom dette semesteret så har det definitivt åpnet noen dører for meg personlig som jeg kommer til å ta med meg ut i arbeidslivet etter endt studie på Høyskolen Kristiania. Selv om jeg nå kunne dra en konklusjon er det mye mer jeg vil forske på videre. Som for eksempel hvordan *pocket* kan skapes gjennom MIDI (*musical instrument digital interface*).

Eller selve tanken rundt hvem som bestemmer hva *pocket* og *groove* er. Er det egentlig bare å herme etter andre *suksee rike* musikere? «*Hvis han spilte den grooven og tjente penger på det som mååå det vel være en god groove?*». Mye interessant forskning som jeg gleder meg til å fortsette med!

Med det vil jeg takke for at du tok deg tid til å lese gjennom mitt bachelor prosjekt, og jeg håper at denne forskningen kan inspirere flere til samtaler om *pocket*.

kildeliste:

Musikk:

- 50 ways to leave your lover – Paul Simon:
<https://open.spotify.com/track/6Qb7gtV6Q4MnUjSbkFcopl?si=927d9ed8d96a4bb5>
- Referanseliste som bandet fikk før innspilling:
<https://open.spotify.com/playlist/0YphfHmhpReTk67RhIbcmQ?si=e23097293ded4f05>
- Nate Smith – Pocket Change:
https://open.spotify.com/album/450GzCckh1uA6opnLUB7Nt?si=CtQHdWz6Qg2w1GGT_2MxDQ
- VG lista Topp 40:
https://open.spotify.com/playlist/0owCF7vimN4OuZrrfrN5IL?uri=spotify%3Auser%3Averdensgang%3Aplaylist%3A0owCF7vimN4OuZrrfrN5IL&theme=white&utm_source=embed_v2&go=1&play=1&nd=1
- Dream Theater - Dance of eternity:
<https://open.spotify.com/track/7FTf3bJuCq5UYHjUwggKNB?si=52122ec740114f48>

Artikler/nettsider:

- Survival of the fittest – Charles Darwin:
<https://www.britannica.com/science/survival-of-the-fittest>
- *How We Believe: Science, Skepticism, and the Search for God* – Michael Shermer:
<https://psychcentral.com/lib/patterns-the-need-for-order#1>
- Definisjon på MIDI:
<https://en.wikipedia.org/wiki/MIDI>
- Pocket original definisjon:
<https://dime-online.org/blog-groove-pocket-feel-mike-sturgis-head-education>

Video:

- Dennis Chambers intervju:
https://www.youtube.com/watch?v=6XatoJTuj4&ab_channel=Farsoonerite
-

Bachelor Pensumliste

Musikk:

50 ways to leave your lover – Paul Simon: (3 Sider)

<https://open.spotify.com/track/6Qb7gtV6Q4MnUjSbkFcopl?si=927d9ed8d96a4bb5>

Referanseliste som bandet fikk før innspilling: (54 Sider)

<https://open.spotify.com/playlist/0YphfHmhpReTk67RhIbcmQ?si=e23097293ded4f05>

Nate Smith – Pocket Change: (32 Sider)

https://open.spotify.com/album/450GzCckh1uA6opnLUB7Nt?si=CtQHdWz6Qg2w1GGT_2MxDQ

VG lista Topp 40: (121 Sider)

https://open.spotify.com/playlist/0owCF7vimN4OuZrrfrN5IL?uri=spotify%3Auser%3Averdensgang%3Aplaylist%3A0owCF7vimN4OuZrrfrN5IL&theme=white&utm_source=embed_v2&go=1&play=1&nd=1

Dream Theater - Dance of eternity: (6 Sider)

<https://open.spotify.com/track/7FTf3bJuCq5UYHjUwggKNB?si=52122ec740114f48>

Polyphia – New Levels New Devils: (37 Sider)

https://open.spotify.com/album/1JYk1k73qSbXCCCiopZH7?si=ob_uGirhQhigQbzRn-EvsA

Snarky Puppy – We like it here: (54 Sider)

<https://open.spotify.com/album/4GzjQ0xXRILl78ih481BUi?si=J8NGaz5BSJ-yb2kGtJwMxQ>

Snarky Puppy – Immigrance: (54 sider):

https://open.spotify.com/album/6a1HtLhd3zNccXRNUZ23ge?si=U42IF_8VQSa30CnSBq_IWg

Jacob Collier – Djesse vol. 3: (41 Sider)

<https://open.spotify.com/album/33cj3kzLqVOg9zvy69Wrc8?si=Y1s9oLnjTyO-eS54YrMIYw>

Total sider musikk: 402

Artikler/nettsider:

Survival of the fittest – Charles Darwin: (1 side)

<https://www.britannica.com/science/survival-of-the-fittest>

How We Believe: Science, Skepticism, and the Search for God – Michael Shermer: (1 Side)

<https://psychcentral.com/lib/patterns-the-need-for-order#1>

Definisjon på MIDI: (4 Sider)

<https://en.wikipedia.org/wiki/MIDI>

Pocket original definisjon: (2 Sider)

<https://dime-online.org/blog-groove-pocket-feel-mike-sturgis-head-education>

Total sider artikler: 8

Videoer:

Dennis Chambers intervju: (9 Sider)

https://www.youtube.com/watch?v=6XatoJTuj4&ab_channel=Farsoonerite

Pocket Queen intervju: (5 Sider)

https://www.youtube.com/watch?v=sDArmhPi-sc&ab_channel=GuitarCenter

Jojo Mayer på TEDx Talk: (20 Sider)

https://www.youtube.com/watch?v=KExLCJAuTXA&ab_channel=TEDxTalksTEDxTalks

Samuel Prather – What is pocket: (5 sider)

https://www.youtube.com/watch?v=o6Jm3TVVcxg&ab_channel=samuelprathersamuelprather

Bob Reynolds - Whats pocket (8 sider)

https://www.youtube.com/watch?v=EBRQOVHDRds&ab_channel=samuelprathersamuelprather

Total sider videoer: 47

Litteratur/bøker

Audun Molde (2018). POP, en historie. (Cappelen Damm AS, Oslo), (Kap. 1-6) : (127 Sider)

Hans Erik Næss og Lene Pettersen (2017). METODEBOK FOR KREATIVE FAG
(Universitetsforlaget): (228 sider)

Matt Brennan (2017). WHEN GENRES COLLIDE. (Bloomsbury Publishing inc.):
177 sider

Total sider litteratur: 532

Total antall sider: 989